

CANLI ƏFSANƏ, XALQ ARTİSTİ NATƏVAN ŞEYXOVA İLƏ ÇOX MARAQLI NOSTALJİ SÖHBƏT

“ÇOX XOŞBƏXTƏM Kİ, HƏYATIM BELƏ KEÇİB”

Orkestrə də həmçinin görkəmli bəstəkar, SSRİ Xalq artisti Rauf Hacıyev rəhbərlik edirdi. Bu orkestrdə mən 15 il çalışdım və bütün SSRİ-ni qarış-qarış gəzdik. Hər yerdə bizi anlaşıqla qarşılayırdılar. 60-cı illərin sonu və 70-ci illərin əvvəlləri idi. Moskvada, Kremlin Qurultaylar sarayında Azərbaycan Mədəniyyət günləri keçirilirdi. Həmin konsertdə Rəşid Behbudovun orkestri ilə yanaşı, bizim orkestr də iştirak edirdi. O cümlədən, bizim iştirakçılar sırasında idi. Rəşid Behbudov bizim orkestrin ifası ilə tanış idi. Konsertdən sonra mənə və həyat yoldaşıma, saksafon ifaçısı Rafiq Seyidzadəyə yaxınlaşdı: “Dostlar, gəlin, mənəm teatrmda işləyin”, - deyə bizi dəvət etdi. Rauf Hacıyev bu məsələyə qısqançlıqla yanaşdı. O vaxt bizim orkestrdə Oqtay Ağayev, məşhur “Qaya” ansambli işləyirdi. Biz çox gənc idik. Tez-tez qastrorollara gedirdik. Ölkənin musiqi həyatı çox qaynar və cəlbedici idi. Öz orkestrimizdən ayrılmaq bizə çətin idi. Ona görə orkestri qoyub gedə bilmədik.

● Bəs sonradan Estrada Orkestrinin taleyi necə oldu?

● İllər keçdi... 1975-ci ildə çalışdığımız orkestr dağıldı. Rauf Hacıyev bir müddət mədəniyyət naziri işlədi, sonra Əlcəzairə getdi. Ondan sonra orkestr bir müddət mövcud oldu, amma sonda təcridən dağıldı. Orkestrin üzvlərindən Filarmoniyaya, “Azkonsert”ə, televiziya gedənlər oldu. O zaman Sovet İttifaqında üç belə orkestr vardı və bizimki hamısından peşəkar idi. Təəssüf ki, belə bir orkestr dağıldı. İndi orkestrin üzvlərindən demək olar ki, heç kim qalmayıb. Lütfiyar İmanov, Oqtay Ağayev, Zaur Nurullayev yoxdur artıq. Hərdən deyirəm ki, biz artıq sonuncu mogikanlarıq...

● Orkestr dağılandıqdan sonra taleyinizi Mahni Teatrı ilə bağladınız?

● Rəşid Behbudov dünyasını dəyişəndən sonra teatra yeni üzvlər yığmağa başladılar. Yeni qrupu caz ustası Salman Qənbərov yaratdı. O, bizi də teatra işləməyə dəvət etdi. Mən razı oldum. Mənimlə orkestrdə işləyən Oqtay Ağayev, Zaur Nurullayev da yeni orkestrdə işləməyə gəldilər. Həmçinin Rəşid Behbudovun vaxtında yaranan rəqs ansambli, müğənni Elxan Əhədizadə və başqaları da teatrda çalışırdı. Biz konsertlər verir, başqa respublikalara qastrorollara gedirdik. Sonra Azər Zeynalov orkestrə qoşuldu. Mən teatrda üç il işlədim. Sonra mənə pədaqoq kimi Musiqi Kollecinə və Konservatoriyaya dəvət etdilər. İş elə gətirdi ki, 2002-ci ildə mənəim səhnə fəaliyyətimin 35 illiyi bu teatrın səhnəsində keçirildi. Sonra Rəşid Behbudovun abidəsi teatrın qarşısında qoyuldu. Abidəni Prezident İlham Əliyevlə Birinci xanım Mehriban xanım Əliyevə açdı. Axşam keçirilən konsertdə artıq başqa ifaçılar idi. Bir neçə nəsil dəyişib. Əsas odur ki, bu teatr yaşayır. Bu səhnədə Rəşid Behbudovun ruhu və aurası qalır. Mənim burada çalışmağımdan 30 il keçir. Amma burada hər şey mənə doğmadır. Qapıdan içəri girəndə hər künce, hər əşyaya diqqətlə baxdım. Burada

SÖHBƏTLƏŞDİ

Təranə Məhərrəmovə
taranamaharramova@kaspi.az

“

Bəzən soruşurlar, niyə görünmürsən, səni ekranlarda yenidən görmək, mahnıların eşitmək istəyirik... Həmişə ekranlarda olmaq olmaz. Hər müğənni özü hiss etməlidir ki, artıq getmək vaxtıdır.

”

çalışdığım illər, ünsiyyətdə olduğum insanlar çox gözəl idi. O zaman konsertlərə təkcə müğənnilərə görə gəlmirdilər, həm də bu məbədin adına görə gəlirdilər. Bu teatrda həmişə anlaşıqlı olurdu. Maraqlı proqramlar təqdim edilir, görkəmli müğənnilər oxuyurdular.

O QƏDƏR UNUDULMAZ XATİRƏLƏR VAR Kİ...

● Çox maraqlı dövrdə və görkəmli sənətkarlarla çalışmışınız. Elə bu xatirələr yetər...

● Biz ilk növbədə korifeylərə görmüşük. Konservatoriyada oxuyanda Cövdət Hacıyev rektor idi. Fikrət Əmirov, Süleyman Ələsgərov, Qara Qarayev, Cahangir Cahangirov, Rauf Hacıyev sağ idilər. Biz onlarla tanış idik. Rafiq Filarmoniyanın direktoru olanda onların hamısı sağ idi. Biz daim ünsiyyətdə idik. Mən konsert bölməsində kimlərlə işləmişəm? Şövkət Ələkbərova, Sara Qədimova, Tükəzban İsmayilova, Əbülfət Əliyev, Rübabə Muradova, Lütfiyar İmanov, Mirzə Babayev, Nəzakət Məmmədova, tarzən Hacı Məmmədov... O zaman mən, Akif İslamzadə, İlhamə Quliyeva gənc idik. Tez-tez bayram konsertləri keçirilirdi. Zavod və fabriklərdə, rayonlarda əməkçi insanlar qarşısında konsertlər təşkil olunurdu. “Təşviqat qatırı” vardı. Mədəniyyət və incəsənət adamları bu tədbirlərdə iştirak edirdi. Biz hamımız o səfərlərdə iştirak edirdik. Bir rayonda konsert verdikdən sonra qatarla digər bir rayona gedirdik. Onda yaşlı nəsil bizə çox diqqət və sevgi ilə yanaşırdı. Biz də onlara hörmət edirdik. Nəsilər arasında ünsiyyət vardı. O nəsil artıq getdi. Onda telekanal bir dənə idi. Getdiyimiz rayonlarda böyük sevgi görürdük. Adamlar bizi tanıyırdı, arxamızca gəzir, evlərinə dəvət edirdilər. Mən xaricdə Azərbaycanın dörd Mədəniyyət və İncəsənət

öngünlüyündə iştirak etmişəm. Həmin dekadalarda görkəmli incəsənət və mədəniyyət xadimləri ilə ünsiyyətdə olmuşam. Onlarla bağlı o qədər unudulmaz xatirələrimiz var ki, günlərlə danışsam bitməz...

ƏSAS ODUR Kİ, ÖZ İŞİNİ SEVSƏN

● Siz uşaqlıqda aktrisa olmaq istəyirdiniz. 13 yaşında da kinoya çəkildiniz. Amma müğənni oldunuz. Sizcə, səhnə kinolentdən daha cəlbedicidir?

● Mən “Onun böyük ürəyi” filmində Lalə roluna çəkiləndə uşaq idim. Hətta indi çox şeyi xatırlamıram. O filmdə çox məşhur aktyorlar çəkilib. İndi də baxanda görürsən ki, filmin bütün heyəti görkəmli sənətkarlardan ibarətdir. Biz onlarla tanış idik. Rafiq Filarmoniyanın direktoru olanda onların hamısı sağ idi. Biz daim ünsiyyətdə idik. Mən konsert bölməsində kimlərlə işləmişəm? Şövkət Ələkbərova, Sara Qədimova, Tükəzban İsmayilova, Əbülfət Əliyev, Rübabə Muradova, Lütfiyar İmanov, Mirzə Babayev, Nəzakət Məmmədova, tarzən Hacı Məmmədov... O zaman mən, Akif İslamzadə, İlhamə Quliyeva gənc idik. Tez-tez bayram konsertləri keçirilirdi. Zavod və fabriklərdə, rayonlarda əməkçi insanlar qarşısında konsertlər təşkil olunurdu. “Təşviqat qatırı” vardı. Mədəniyyət və incəsənət adamları bu tədbirlərdə iştirak edirdi. Biz hamımız o səfərlərdə iştirak edirdik. Bir rayonda konsert verdikdən sonra qatarla digər bir rayona gedirdik. Onda yaşlı nəsil bizə çox diqqət və sevgi ilə yanaşırdı. Biz də onlara hörmət edirdik. Nəsilər arasında ünsiyyət vardı. O nəsil artıq getdi. Onda telekanal bir dənə idi. Getdiyimiz rayonlarda böyük sevgi görürdük. Adamlar bizi tanıyırdı, arxamızca gəzir, evlərinə dəvət edirdilər. Mən xaricdə Azərbaycanın dörd Mədəniyyət və İncəsənət

İNDİ O BƏSTƏKARLAR YOXdUR...

● Bəs oxumaq üçün, mahnıların üçün darıxırsınız?

● Mən indi də hərdən oxuyuram. Bəzən televiziya və radioya dəvət edirlər. Bilirsinizmi, bizim üçün yazan bəstəkarlar da artıq dünyadan köçüb. Rauf Hacıyev, Emin Sabitoğlu, Oqtay Kazımi, Elza İbrahimova... Onlar məhz bizim üçün yazırdılar. Biz bəstəkarlarla bir-birimizin evinə gedib gəlirdik. Hər mahnının yaranması uzun bir proses olurdu. Onda mahnılar satılmırdı. Bəstəkarlar bir neçə mahnı təqdim edirdilər. Mən ürəyimə yaxın olan mahnımı seçirdim. Sonra bir yerdə hazırlayırdıq, mən də, o da istədiyimizi əlavə edirdik. Beləcə bizim mahnı yaranırdı. Sonra o mahnılar həqiqətən sevilirdi. İndi artıq o bəstəkarlar yoxdur. Gənclər başqa cür yazırlar. O mahnılar artıq mənim tərzim deyil.

● Bəs Rafiq Seyidzadə necə, saksafonunu ifa edirmi?

● Rafiq daha çıxış etmir. Hərdən telekanallara dəvət edirlər, gedir, danışır... Bəzən bir müddət saksafonunu əlinə almır. Hərdən də götürür, ifa edir və elə fikirləşirsən ki, bir daha yerə qoymayacaq. Rafiq orkestr dağılandıqdan sonra 12 il Filarmoniyanın direktoru kimi çalışdı. O, həmçinin Milli Məclisdə işləyib. Həmişə deyir ki, mən vəzifədə də işləmişəm, amma nə vaxt saksafonu əlimə alıram, qalan şeylər boşdur, bu, mənim həyatda əsas dostumdur. Bu, sənət sevgisi, peşəkarlıqdır.

YAŞ ÖZ İŞİNİ GÖRÜR...

● “Vaxtında səhnədən getmək...” - bu fikri qəbul edənlər də var, etməyənlər də. Siz necə düşünürsünüz?

● Mən də elə hesab edirəm: hər şeyin öz vaxtı var. Səhnə gözəllik, gənclik və əlbəttə, peşəkarlıq istəyir. Yaşa dolduqca səs bəzən sözsəz qulaq asır. Sən özüün özünü də xoşlamırsan. İnsanların yaddaşında əvvəllər göründüyün kimi qalmaq istəyirsən. Bəzən soruşurlar, niyə görünmürsən, səni ekranlarda yenidən görmək, mahnıların eşitmək istəyirik... Həmişə ekranlarda olmaq olmaz. Hər müğənni özü hiss etməlidir ki, artıq getmək vaxtıdır.

● Amma opera ifaçıları elə düşünmürlər, nümünələr çoxdur...

● Əgər səs səna tabe olursa, onda uzun vaxt oxumaq olar. Xüsusən opera teatrında səslər həmişə ifaçının sözüünə baxmır. Necə deyirlər, yaş öz işini görür. Mən hazırda Konservatoriyanın professoruyam, klassik vokal-dən dərs deyirəm. İstedadlı

tələbələr var. Onlardan Opera Teatrında, Musiqili Komediya Teatrında, Kapellada işləyənlər var. Orta səviyyəli tələbələr də az deyil. İndi elə bir tendensiya yaramıb ki, institutu qurtarandan sonra şou bizneslə məşğul olmaq istəyirlər. Onlar dərhal çox pul qazanmağı arzulayırlar. Bu, çox pis haldır. Onlar heç bir qastrola getmirlər. Bəzən müğənnilərimiz ABŞ-yə və ya Avropa ölkələrinə səfər edirlər. Ancaq onlar diaspor çərçivəsində konsert verirlər. Biz isə o zaman geniş auditoriya üçün oxuyurduq. Hər yerə afişalar vurulurdu. Konsertlər böyük anlaşıqla keçirdi. Biz Azərbaycanı hər yerdə layiqincə təmsil edirdik.

● Gələcək il yubileyinizdir. Hərçənd qadınlar yaş söhbətini o qədər də sevmirlər...

● (Gülür) Bu haqda düşündə “Doğrudanmı bu qədər yaşım var?” - deyə təəccüblənirəm. Çox xoşbəxtəm ki, həyatım belə keçib. Hərdən mənə deyirlər ki, üzünüzdə həmişə xoş ifadə, təbəssüm var. Bunun üçün xüsusi çəhdim yoxdur. Bəlkə bu, mənim təbiyyətimdir. İnsanlara xoş və sevgi ilə yanaşıram. Ailədə də bələyəm - üzümdə həmişə təbəssüm var.

Mən müğənni, ana, həyat yoldaşıyam. Tələbələr üçün pis müəllim deyiləm. Heç kəsin könlünü qırıram. Buna görə fikirləşirəm ki, xoşbəxt insanam...

Xalq artisti Natəvan Şeyxova: “Mən müğənni, ana, həyat yoldaşıyam. Tələbələr üçün pis müəllim deyiləm. Heç kəsin könlünü qırıram. Buna görə fikirləşirəm ki, xoşbəxt insanam...”

SONUNCU MOGİKANLAR

● Dövlət Mahni Teatrında çalışdığınız illəri necə xatırlayırsınız?

● Mahni Teatrı həm mənim, həm də bizim ölkənin həyatında böyük rol oynayıb. Bu teatrı görkəmli müğənni Rəşid Behbudov yaratmışdı. Onun vaxtında teatr çiçəklənmişdi. Mən o zaman Azərbaycan Dövlət Estrada Orkestrində işləyirdim. O

Fotolar: Rütəf Mikayılov/Global Media Group